

PREU.

5 CENT.

ENPAUSET

* * * Fa una entremaliadura cada setmana * * *

ANY 1.er * BARCELONA, 12 NOVEMBRE 1904 * NÚM. 46

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Rambla de las Flors, 11

BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Catalunya, un any. . . . 3 ptas.

Idem, un semestre. . . 2 id.

Extranger, un any. . . . 5 id.

—Hojas del árbol caídas
juguete del viento son...

—També ho es sense ser fulla,
aquest barret de senyor.

Deixeume dir quatre coses més del Calendari; sí, perquè cregueu que s'ho valdrà; ara ja he posat las cosas a punt pera comensar a imprimirlo, y a feque ab la pluja de trevalls que cada dia vaig rebent, si l'un bonich l'altre encara més, tinch una feynada a conju- minarlos, que cregueu me fa rumiar més d'un cop; pe- ro, com a la llarga o a la curta de tot se surt, y com hi poso tot lo meu cuydado, vos asseguro que, o molt m'haig d'errar o bé tots di- reu que tinch rahó de que será una cosa de lo més bo- nich qu'haureu vist.

Ja m'agradaria comensar a dirvos los noms dels co- laboradors, pero més m'es- timo que tingueu una sor- presa, perquè vos asseguro que quedareu parats.

En demés, com *Per Sant Martí, la pinya cau del pi*, vull dir que aneu alerta, perquè com en aquest temps acostuma a fer bonansa, que ja se'n diu *l'Estiuhet de Sant Martí*, vull dir que recordeu

alló que diu *abrigat bé la pell y sias net de clatell*, y ja que parlo d'aquest Sant que té tants devots en nostra Cata- lunya, vull explicarvos com es que'ls portals de las igle- sias dedicadas a ell s'hi veu- hen tantas ferraduras. Donchs, aixó es que anant pel mon, un día se li va des- ferrar lo cavall, y allavors entrá a casa un ferrer per- que'l ferrés. Un cop va estar llest va dirli'l Sant:

—Deu vos ho pach, bon home.

—¡Cóm!—contestá'l ferrer.
—Si no m'ho pagueu vos, os vento un cop de mall.

Y encara no acaba de dir aixó, lo cavall tira cossa, arrencántseli la ferradura, que quedá clavada a la porta; després feu lo mateix ab l'al- tra y en acabat ab las altras, deixant totas quatre ferra- duras encastadas a la porta de cal ferrer.

Al veure aquell miracle, aquest tot seguit se penedi de no haver volgut fer aque- lla caritat per amor de Deu que li demaná Sant Martí, y corrent lo cridá pera fer- rarli de nou lo cavall, puig las altras ferraduras no va poder arrencarlas may més del portal de casa seva.

Y d'allavors en totas las iglesias de Sant Martí s'hi

veuhén ferraduras en recort d'aquet miracle.

Pero, com vos deya, no vos fieu del bon temps que cada any nos envia Sant Martí. Feu com ell, no deixeu la capa, que ja se sab: *En temps de fret val més una capa qu'un barret*, vull dir que no's desabrigueu, que no os vingui una pinya en forma de costipat o altra cosa pitjor. Ab aixó alerta, que *Qui assegura, dura*, y aixó es lo que vol

EN PATUFET

A un baylet

¿Sabs que com més va més penso
que lo teu cap se trastoca
al véure't per eixos mons
ab lo cigarro a la boca?
Digas, ximplet del cabàs,
¿de qué't ve tal afició?
[no veus que en lloch de fer l'home
no fas més que'l carrincló!
Déixat, donchs, de tals caborias
y no sigas tabalot,
escolta a ne'ls que be't volen
y llença aquest cigarrot;
puig que si a un home ja set
més que ferli be, fa mal,
per un quitxalla com tú
es un vereno mortal;
Y si, malgrat lo que't dich,
no segueixes mon consell,
desd'ara te pronostico
que no arribarás a vell.

ALFONS

Epigrama

L'adroguer Joan Saladrigas,
que era home molt dormilega,
¡mireu si va estar de pega!
que va morir pesant figas.

J. TAXIDÓ

Lo valent

A mon nebodet Joan Benaprès y Oller.

Escoltas lo que't vaig a contar? Sí? Donchs, somhi:

A una hora de Sitges y molt endalt d'una montanya, s'hi trova una hermita alegre y tota blanca.

Vet'aquí que tota una colla de noys entremaliats, de deu a dotze anys, una tarda, en havent dinat, las emprendueren lleugers cap dalt d'aquella.

Un pich al cim y després de córrer, xisclar y fer forsa gatzara, un d'ells, "El Valent" que li deyan, va proposar als demés companys fer los *Xiquets de Valls*.

Com que no'ls costava res d'engrescarse, desseguida hi varen ser.

Van pujar solzament un pis y "El Valent", que sempre se n'empescava de novas, va volguer que hi hagués dalt de tot un paral·lamps, y pujant arrapantse per sobre dels altres, que ja tremolavan de poca forsa, va posarse dret ab la mà ben alsada y obrint tres dits per imitar lo que hi ha dalt d'aquells.

S'escaygué que van caurer tots l'un demunt del altre y entremitj de la xerino-

la se sentían los crits del para-llamps que se li havia desllorigat un peu, que li feya bastant mal y que'l feu anar coix molt temps.

Aquest qüentet històrich te servirà, simpátich Janot, de lliassó, aixó es: No vulguis may demostrar ésser valent sense esserho, ni sentho si no es en cas de molta necessitat. Procura sempre evitar tots los perills.

Als nens y nenas llegidors meus, que'ls hi serveixi també d'avís aquest cas.

QUIMET

¡Si jo ho fos!...

¡Si jo fos ventet dols! prou que hi aniria;
a imprimir un bes suau, ple de frescura,
a ne'l front d'aquell àngel: ¡criatura
per qui sentó un amor sens picardia!
¡Si jo fos raig de sol! com hi cauria
de passió ardent, demunt la rosa pura
dels encants meus! ja allí... feut sa ven-
tura,
trobarhí es mon anhel ¡quina alegria!
¡Mes ¡ay! que jo no soch l'aura amorosa,
ni armonia, ni llum... y humil, queixosa
ma veu s'alsa pel món, sé... un trist tro-
bayre,
que'ls aucells imitant y al sol y l'ayre,
al meu pensil d'amor, a aquella hermo-
sa,
¡cansons l'hi endresso... y petonets... y
flayre!...

ANTOLÍ BOARI DABOT

Vethòaquí que la dona
ja te rahó ben mirat,
puig me resulta vritat
alló de que: Barcelona
si la bossa sona, es bona!

Las taronjas

Un matí en Ramonet tor-
nava de portar un recado a
una persona de la familia
que vivía un xich apartada
del poble.

Quan pel camí vegé en un

hort una colla de taronjers carregats de fruyta qu'enamoravan, y tal com li va passar pel cab de menjarne, ho va posar tot seguit en práctica, y no trovant altre medi pera entrar en lo cercat, perque la paret era molt alta, s'aprofitá d'una obertura que hi havia abaix de la porta per la que hi passá tot justet. Mirá a tot arreu si algú l'espia, y no sentint ni veyent a ningú, s'enfilá a un dels arbres y comensá a omplirse las butxacas de taronjas; mes veus'aquí que mentres estava atalayat ab aquesta feyna; va observar que d'un tros lluny venia'l pagés ab un bastó a la mà.

En Ramonet allavoras saltá del arbre y corregué altra vegada cap al forat de la porta, mes no atiná en que portava las butxacas plenas y com més esforços feya pera passar, més atascat quedava. Ab tot aixó, arribá'l pagés, que n'hi mesurá unas quantas a la esquena y li feu deixar tota la fruyta que havia robat.

Aquest es lo merescut cástich que obté tot aquell que s'apropia d'una cosa que no li pertany. Recordeusen, amiguets, perque may vos hi poguessiu trobar.

MIRANIUS

Al naixement de Sant Lluís Gonzaga

(Al meu deixeble Joseph Ansió, S.)

Solen caure del cel ruixats d'estrelles
la nit de Sant Llorens,
y dels lliris badarse las ponsellas
vessant flayre d'incéns.

Quan Deu pren en sa mà un grapat d'es-
las torna en líri blanch [pinas
y'ls esbarzers ostentan rosas finas
vermellas com la sanch.

Tal fou Lluís en casa dels Gonzagas
desde son naixement,
estel hermós de tinta y forma vagas
com las del sol ixent.

Home creat per Deu, passa per terra
lliscant envers lo cel,
y desconeix la dura y forta guerra
entre totas crudel.

Son bressolet preciós, angels voltejan
tocant son sistre d'or,
y'ls serafins més rosos lo festejan
cantantli himnes d'amor.

Son plor es cant dolcíssim que'ls arcán-
ouhen embadalits, [gels
y xucla mel de Sants y bresca d'angels
de sa mare en los pits.

Las campanas per tot tocan a festa,
s'alegra'l Paradis;
encatifa 'ls camins flor de ginesta;
batejan a Lluís.

Los canons del castell fan tro de salva,
van de gula los minyons;
tot riu com si naixés l'estel del alba
ab música y cançons.

De mirra y líri blau la dolça flayre
embalsama lo casal;
perfum d'incens novell impregna l'ayre
per l'infant virginal.

Lo món brinda a Lluís ab llura coronas,
ab ceptres y ab honors;
y ell d'ullets a la Creu, diu: — Sols tú'm
pau y castos amors. [donas

Estols de verges venen a gronxarlo
 en son bressol petit,
 y'ls aucelletes del cel a festejarlo
 ab cants al mati y nit.

No es feta pas pels homes eixa rosa
 cayguda del cel blau;
 per Deu gaja ponzella s'es desclosa
 de flayre tan suau.

J. BTA. V. E., PBRE.

¡Quina setmana més enso-
 pida!

Aixó dels *Tenorios* es una plaga sistemática que cad'any ve a visitarnos y que no hi poden res las corrents de desinfecció artística, ni las fumigacions modernas, ni las protestas del públich de gust que per costúm deixa d'anar al teatre en aquets días.

Al teatre Catalá quasi tots los actors han *descmpeñat* lo difícil paper de *Don Juan* y tots n'han sortit ab la seva, com aixis mateix ho dich de las *Doñas Ineses* que s'han deixat enganyar ab premeditació, *alevosia y nocturnidad*.

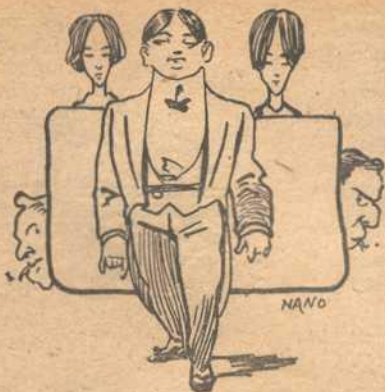
A Novetats han presentat la novetat d'exhibir un *Don Juan* que prou en la seva joventut devia ésser un *tenorio*

de veras, pero que ara, al cap de xexanta anys, *vamos*, que resulta una moneda que ha passat a la historia; per més que siga *bona plata* jo no'n daría deu céntims caragirats.

Y ara vosaltres direu, ab tanta afició com hi ha en fer lo *Tenorio*, los empressaris ne deuen tocar molt bons resultats metálichs! Y jo'us contestaré, que pochs n'hi deu haver que de *cuyas* resultas se'n fassin cap casa, ni de pessebre.

Si qu'es extrany, me va dir un amich que cad'any ne passa revista de tots los que's fan perque té la manía de las comparacions y de las polémicas acaloradas, defensant a n'aquést perque diu bé aixó, y a n'aquell perque expressa bé alló altre. Donchs, sí, no s'ho sab acabar aixó de que ni ab lo teatre ple s'hi pugan fer richs, y aixó qu'el *Tenorio* no paga drets de representació, diu ell tot extranyat.

Es que de *Tenorios* y d'empressaris n'hi ha de molts maneras: no'n fassis cas, Ramonet, vaig dirli, aixó son secrets d'entre bastidors que s'han de tenir molt en compte pera saber lo perque de certas cosas. ¿Que m'expliqui més clar? Sí, home,

Com qu'are está tant de moda
y sempre'l lluhir m'ha agradat
per aix > m'hi pentinat
a la Cleo de Merode.

Andreu, pera guanyarte la vida donant las escombras a quatre quartos!

—Aixó t'admira?

—Sí; porque jo robo la canya y la palma y, no puch salvarmhi.

—Es que jo.... las robo fetas.

CRISTÓFUL

De Sant Julià de Vilatorrada
a Sau

Amich PATUFET:
Eran las cinch del matí quan empenquerem la marxa vers aquell històrich poble.

t'ho diré cantant, com fan en las pessas del género petit, y va de quiento, que, dit siga de pas, jo no sé si't satisfará prou, ni si hi trovarás la aplicació deguda.

Una vegada eran dos fabricants d'escombras que ab tot y véndrerlas al mateix preu y gastant tots dos los mateixos materials, l'un no s'hi guanyava la vida y l'altres'hifeyarich. Com que a par de tot, eran amichs, un día tingueren la següent conversa:

—Jo no sé com t'ho fas,

Lo sol totjust sortia y deixava escampar sos raigs lluminosos vers totas las montanyas. L'efecte era bonich y fantástich. Los pinsáns y passarells cantavan saludant a l'aua que naixia, y entre tant nosaltres anavam fent lo nostre camí, ¡pero quin camí més hermos!

Quan arrivàrem al coll format per las duas montanyas, lo paisatge tot se cambiá; pareixia qu'entravam en un mon nou.

Desde allí se distingia tota la extensió de las Guille-

rías, darrera quinas montanyas s'aixecava magestuós lo Montseny ab son cim coronat d'una lleugera capa de neu.

De paisatge com aquell, crech no veuren cap més.

Després d'una bella estona contemplant aquella esplèndida vista, reprenguerem lo camí fins a Vilanova de Sau. Al cap d'una hora ja eram a dit poble, format per una dotzena escassa de cases.

Per un costat hi baixava l'aygua del Ter furienta.

Allí vegerem la casa mitj enrunada del renombrat Fadrí de Sau, conegut en la historia de Don Joan de Serrallonga; allí contemplarem las grans montanyas ab sos espadats espantosos y desde allí també vegerem lo castell Bernal (una gran massa de pedra aislada completament, d'uns 30 metres d'alsada) y vers ella nos dirigirem ab propòsit de pujar a son cim.

Després de grans penas y treballs arribarem al seu peu mateix, mes ningú s'atreví a pujarhi, pero jo, com qu'era'l que pesava menys de la colla, ho vaig volguer provar y ho vaig lograr. Un cop al cim, lo paisatge que's distingia me va deixar encantat, puig además de re-

Val més engin

(HISTORIETA)

I

III

V

giy que forsa
(RIEL MUDA)

II

IV

VI

véurer totas las Guillerías
se distingía també tota la
plana de Vich.

Després d'una petita rui-
xada varem marxar altra
volta a Sant Julià, satisfets
d'haver vist un recó de nos-
tra aymada terra.

Ton amich

RICART VALLS

La lluna y'ls ploramicas

Una servidora de vostés,
com soch una nena molt cuy-
dada, molt endressadeta y
molt obedient, lo meu pare
y la meva mare, un dia
varen dir-me que'm porta-
rían a veure'l *simatógrafo*.

Lo día que vaig fer tres
anys, després de sopar, hi
vaig anar ab lo meu pare
y'l *tet*. Tot lo camí vareig
córrer, que fins me feyan
mal las camas. Després de
comprar lo cartronet, en-
trém en una sala gran en
que hi havia nens y nenas y
tots se miravan en uns mi-
ralls en quins feyam unas
carotas més lletjas!... y'n
vareig veure un en que jo
era petita, molt petiteta...
semblava una nina. Vet'a-
quí que entrém al teatre y
va sortir un barco y molta

aygua; lo barquet se va fer un *coco* a terra y's va enfonsar, y'ls nens se varen posar a nadar y no varen morir-se, no. Després varen sortir *tatans* y bents y cabretas, y tots caminavan y no queyan. Després va sortir un senyor ab dos nens y vet aquí que'ls hi feya dir las lletras, pero eran molt dolents (jo no'n só de dolenta, no, que só maca) donchs vet aquí qu'ells, en lloch de dir las lletras, vinga plorar, y, es clar, lo senyor aquell que'ls acompanyava, que devia ésser lo seu pare, els hi va dir:—Ja's veu que vosaltres heu vingut aquí pera plorar, si no calleu vos faig menjar per la lluna.—Y la lluna s'estava en un reconet y tot obrint la boca ensenyava las dents y feya *am... am...* y'ls nens [vinga plorar! També hi havia un [agés que sempre deya:—Falta la *u*, falta la *u*, —fins que'l senyor va donarli una castanya cohenta y'l va fer callar, y tot empipat porque'ls nens no callavan, torná a preguntar:—Es a dir que vosaltres, dolents, heu vingut aquí pera plorar? donchs *au...*—los agafá per la cama y, *nyach*, los fica dintre la boca de la lluna y se'ls *nyanya*.

[Uyl... quina por que va-

reig tenir jo allavoras porque no se'm *nyanyés* a mí y estava arrupida al costat del meu pare.

Quasi no vaig veure res més; no estigui tranquila fins que vam sortir del teatre. Quan varem ésser al carrer, vareig dir: ¿y ara, aquells nens no veurán més a la seva marona? y'l *tet* diu:—No; porque la lluna se'ls ha *nyanyat*.—Jo vull anar ab la meua mareta, que vull fer *ninón* y ploraré.—Cóm que plorarás, diu lo *tet*, ¿veus la lluna? ja't mira.—Guayto al cel, y la veig tota grossa!—¿Qué't sembla? me diu lo pare, si ploras se't *nyanyará* desseguida.—Ja no ploraré!—Aixís m'agrada, que siguis bona minyoneta.—Y jo pregunto: Qué son aquestas llumenetas petites del cel?—Son los fillets de la lluna, diu lo pare, y mira, mira la lluna com camina! es que aquell fillet que's veu allá lluny ha plorat y se n'hi va la lluna pera *nyanyarsel*.—*Nvanyarás* tu a misí ploro? Jo, no, diu lo pare, pero la lluna, sí.

Desde aquell día que no he plorat més y soch bona minyona, y la *yaya*'m diu que m'he tornat la nena més maca del mon.

PATIHETA LALÁ

— Què es el mundo?

— Una mentida.

— ¡Inbecil!

— Veurá, aixó ho será vosté que sempre'm diu que'l mon es una mentida.

COLABORACIÓ INFANTIL

Cant de mare

La cançó de la non, non.

Fes non, non, nineta meva,
fes non, non, que jo t'ho dich,
fes non, non, que ja fa una hora,
fes non, non, que estás al llit.

Dorm, que la teva mareta
prou te gronxa en lo bressol
cantante una cansoneta
per ferte venir la son.

Fes non, non, nineta maca,
mira que'l papu vindrá,
fes non, non, qu'estich cansada
de tan bressarte y cantá.

FÉLIX BASSOLS

Qüento

Totas las bonas obras tenen recompensa.

Una vegada eran tres germans que se'n van anar a cassar, y quan sigueren fora de la vila, vegeren un llop, que'ls hi digué:— Si no'm doneu un dels que aneu, vos menjaré a tots tres.— Vegerentse'l gran tot espantat y no sabent qué dir, contestá:— Menja't al mitjá, y'l mitjá digué:— Menja't al petit,— y'l petit, no sabent qué dir, s'ajegué en terra fent lo mort; quan lo llop lo va veure no'l volgué, donchs se pensá qu'era mort de debó; y al veure que'ls altres dos fugían, se'ls volía menjar; mes allavoras lo petit s'aixecá de terra y ab més astúcia que sos germans, enjegá un tret y matá'l llop.

Bueno, lo llop ja es mort; y allavors tots lo volían, y'l portaren al arcalde pera que judiqués, y aquést contestá:

—Lo qui digui la feta més grossa que ha tingut aquest llop, aquell se'l quedarà.

Lo gran:—Per mí, que ha dormit més en ras qu'en cubert.

Lo mitjà:—Per mí, que ha menjat més carn crua que cuyta.

Lo petit:—Per mí, sa feta més grossa es la d'avuy, que no l'havia tingut may.

Y l'arcalde digué que havia guanyat lo petit.

Y aquí teniu si las bonas obras tenen sempre recompensa.

Al darrera la porta
n'hi ha un fus...

s'ha acabat. Amén,
|Jesús.

MIQUEL MIRÓ
(10 anys)

Una bona obra

Te vull explicar un fet,
mon estimat PATUFET,
y a veure si tú l'aprobas:
llegiam lo teu llibret,
perque'ns agradan tas noves,
quan a una nena gentil,
gerda com la flor d'Abril
y nua de peus, pobreta!
li queya la llagrimeta
contemplantnos molt humil.
—Digans, nena ¿per qué ploras
tant y tant? ¿per qué, angelet?
Y ella respongué a las horas:
—Perque vull EN PATUFET.—
Li donarem, y contenta
se'n anà vers son escó,
dihentnos tot somrisenta:
—Bona sort que Deu vos dó.

Stó Doria (15 anys)

Lo pardalet

Quan jo tenia set anys
que vivia pels bons ayres,
com los aucells entre'ls camps,
un pardalet m'alegrava.
Mes un dia jo escoltant,
de lo bonich que piulava,
no'm vaig poguer deturar
y me'n pugí dalt del arbre.
L'agafo per las aletas
y me l'enduch cap a casa,
arribo, jo tot content,
y'l fico dintre una gabia.
Pero'l pobre pardalet
desde allavors no'm cantava,
y heus aquí que li vaig dir:
—Bon pardalet, ¿que no cantas?
¿per qué no'm vols ja alegrar
ab'quellas cansons tan macas?—
Y mentres jo aixó li deya,
ell tot trist jo cap baixava,
y em digué ab un trist gemech
que's moria d'anyoransal!

FRANCISCO GARGALLO (11 anys)

—Qué no hi fora D.ª Pona?
—Servidora de vosté.
—¿Qué ho fa que la papellona
la volta tant..?

—(¡¡¡L'esparvé..!!!)

Lo pinsá

Un pinsá en lo bosch refila
tot cantant, y molt ufá
va de la serra a la vila
y may para de can-á.
Y ab son cantar expressiu
se despertá al cassadó
que amagat en un recó
espera a lo fugitiu.
Quan de cantar ja cansat
vol fugir vers a son niu,
una bala que ha passat
li ha fet fer lo últim tiu.

Aixó vol dir, companys meus,
que'l cantar no es un tresor,
perque a vegades als peus
hi tenim lo mal pitjor.

J. RECASENS (13 anys)

Conversa

—Aquet matí volia anar al teatre á
buscar localitats pera la funció de la
tarda y ja no n'hi havian.

—¿A quin teatre?

—Al que ja t'he dit primer.

LLUÍS G. Homs (11 anys)

Geroglífich comprimit

-NOTA-NOTA-GI-

JOSEPH M.ª FARRÉ

Anagrama

L'altre dia a cala Tot
vaig aná, amich PATUFET,
a comprarne una Total
per quan s'acosti lo fret.

ENRICH DOMENECH (16 anys)

Geroglífich numéric

1	2	3	4	5	6	Nom d'home.
5	3	2	6	3	Flor.	
1	2	3	4	Ferramenta.		
5	6	3	Part del any.			
2	3	Nota musical.				
1	Consonant.					

PIV

Endevinalla

Lo meu cant es molt senzil.
M'alimenta 'l taronjer.
So adorbó de la palmera.
Y per mi'l trist presoner,
A voltas se desespera.

T. SAMORA (13 anys)

Las solucions en lo número que ve.

AVIS ALS CORRESPONSALS

Volent aquesta Administració saldar las liquidacions
compresas hasta fi d'octubre passat, recorda a tots los
corresponsals que reberen estats de comptes fetxats en
31 de dit mes, procurin enviar fondos quant ans, si no
volen deixar de rebre lo periódich, amén d'altres per-
judicis que'ls podrian sobrevenir.

a la endevinalla ab premi

Consistia lo premi

UN MOCADORET AB PUNTAS AB
UN NOM BRODAT, JUNT AB UN BONICH
PERFUMADOR

La solució era endevinar lo nom que
hi havia brodat, y aquest resulta ser:

ROSETA

S'han rebut 207 solucions y d'aques-
tas tan sols cinch d'endevinadas. Una
vegada sortejadas aquestas cinch, ha
correspost lo premi a

MARIA AGUSTÍ

de 9 anys, que viu al carrer de Marian
Fatuix (M. nterols) Reus.

La afortunada pot passar per aquesta
Administració de 7 y mitja a 8 y mitja del
vespre, Rambla de las Flors, 11, entres-
sol, que se li entregará'l premi.

Medallas: Sebastia Bofill y Bas.—Isi-
dret Prieto.—Anita Perez.—Ferrán An-
quisi.—Cosme M.—Remigi Fonta.—R.
Farré y Samsó.—Agusti Gifré.—*Venta-
fochs.*—Joaquim Folguera y Poal.—
Quimet Tolrà.—Remey.—Joseph J. Ra-
fols.—*Pep Fret.*—Jaume Segalés.—
Mayama.—*Un marrech*—Pepet Su-
reda.—Baldomer Patau.—Manel Odrech
—Joseph Jofret y Campins.—Paquito
Alavedra.—Pompeyo Vidal.—Roseta
Terret.—J. Durán.—*Tururut.*—Joseph
Balius.—J. Castell.

Carbassas: Enrich Pol.—Eveli Ric-
ra.—Enrich Campins.

Joaquim Figueras, he rebut l'import.
—Joaquim Amargós, envihi lo que diu.
—Joanet Salvadó, gracias pel convit.
Quedan més cartas pera contestar.

AUTÓMATAS NARBÓN

Gran exit del saynet en 7 quadros parodia del drama d'en Zorrilla

El señor don Juan Tenorio

Trajos nous y 7 decoracions dels senyors

MORAGAS Y ALARMA

Sessions a las 5 y 6 de la tarda y 9, 10 y 11 de la nit

Camisería y Corbatería

✱ DE ✱

JS

Jaume Sans

Boquería, 32

BARCELONA

● ● Especialitat en las camisas a mida ● ●

Als nens y nenas que comprin en la Casa, se'ls obsequiará
ab una artística postal

Agustí Costa Grande

Cirurgiá Dentista

CASP, 34, 1.er, 2.^a

(Devant dels PP. Jesuitas)

Los mellors, més moderns
y econòmichs retratos
s'obtenen en la acreditada

FOTOGRAFÍA

HISPANIA a Pelayo, 50, pral.

Director: Joseph Banús

TREBALLS PERA'LS AFICIONATS

M. y A. ARAGONÉS

Construcció per encàrrech
de Joyas en or y plata

JOCHS COMPLERTS, pera COLEGIAL
en **PLATA DE LLEY** desde 35 ptas.

Montjuich del Bisbe, 3 - baixos

30 d'utxas 25 Ptas. Massatge per técnichs especialistas. **Major, 15,**
Gracia y Montjuich del Carme, 5 (Banys de Solé)

Imp. LA RENAIXENSA, Xuclá, 13, baixos. — Barcelona

Ho veus, aviat serà un fet,
l'eixida del Calendari

del aixirrit setmanari
infantil, EN PATUFET.